

СОСЕДСКИЙ ВЕСТНИК

№ 9–10 (74–75), 2010.

Газета Одесской городской общественной организации «Лицом к лицу»

На повестке дня

КОГДА ИНТЕРЕСЫ ОРГАНОВ СОН НЕ В ПРИОРИТЕТЕ...

6 октября в помещении Агентства УНИАН в Киеве прошла пресс-конференция. В качестве ее темы был выбран весьма актуальный на сегодня вопрос: «В чьих руках местное самоуправление в Украине?».

Организатором пресс-конференции выступила Всеукраинская Ассоциация содействия самоорганизации населения при поддержке Международного фонда „Возрождение”.

Одним из поводов для ее проведения стали **факты игнорирования центральной властью проблемы несовершенства законодательства Украины в сфере локальной демократии**. Ярким подтверждением этого стало недавнее провальное голосование в Верховной Раде Украины по законопроекту, который предусматривал принятие новой редакции Закона Украины «Об органах самоорганизации населения».

Как отметил во время пресс-конференции **директор Программы “Усиление влияния гражданского общества” Международного фонда “Возрождение” Алексей Орловский**, Верховная Рада откровенно игнорирует потребности органов СОН, не желая совершенствовать законодательство Украины в сфере регламентации их статуса.

Эти органы, которые действуют на уровне микрорайонов, кварталов, улиц и домов и активно представляют интересы громады, сегодня не в состоянии ни нормально создаться, ни качественно выполнять возложенные на них функции. Ведь действующий Закон Украины “Об органах самоорганизации населения”, который Верховная Рада приняла еще в 2001 году, скорее вредит, чем содействует этим объединениям.

Попытки же как-то изменить состояние дел в этой сфере упираются в противодействие со стороны

народных депутатов Украины.

Свидетельством этого стало рассмотрение в Верховной Раде Украины законопроекта № 2108, который предусматривал утверждение новой редакции Закона Украины «Об органах самоорганизации населения». 7 сентября этого года **только 7 (!) парламентариев отдали свои голоса за этот законопроект**. При этом, 398 (!) народных избранников вообще не приняли участие в голосовании.

Подобные результаты являются тем более удивительными, если учесть тот факт, что за 10 минут до этого провального голосования, Верховная Рада приняла решение о рассмотрении этого законопроекта по сокращенной (упрощенной) процедуре. За такое решение, в основном, отдали свои голоса представители правящей коалиции. Тем более странным выглядит провальное го-

лосование по самому законопроекту, в котором была заинтересована коалиция.

Безусловно, законопроект №2108 нельзя отнести к шедеврам правовой мысли. Достаточно жесткой критике этот законопроект был подвергнут, в свое время, со стороны Всеукраинской Ассоциации содействия самоорганизации населения. Однако, несмотря на существующие огрехи, отклоненный законопроект был, по мнению Алексея Орловского, готов для утверждения в первом чтении.

Также напомним, что в Верховной Раде **второй год как без рассмотрения лежит законопроект, подготовленный Всеукраинской Ассоциацией содействия самоорганизации населения**. Он также направлен на внесение изменений в Закон Украины «Об органах самоорганизации населения».

Продолжение на стр. 2

**Читайте Интернет-версию газеты «Соседский вестник»
на сайте <http://samoo.org.com.ua>.**

Актуально

Если обсуждать нечего? Все и так ясно?

Помните известный кинофильм советских времен, в котором главный герой рассказывал о ежегодных походах с друзьями накануне Нового Года в баню?

Эту историю я вспомнил не зря. Нет, одесские органы СОН, конечно, коллективно не ходят в баню. Просто, в отличие от героя кинофильма (история которого, кстати, заканчивается счастливой развязкой), нарушение сложившейся традиции в развитии системы органов СОН являются ярким свидетельством той негативной тенденции, которая наблюдается в развитии СОНовского движения Одессы в последнее время.

У одесских органов СОН за последних несколько лет выработалась своя добрая традиция: собираться в сентябре месяце каждого года и подводить итоги прошедшего периода.

Почему именно в сентябре? Да потому, что именно в сентябре месяце (а если точно, 14 сентября 1999 г.) Одесским городским советом было принято первое Положение об органах СОН в г. Одессе. С его принятием, как принято считать, в на-

шем городе начался современный, демократически ориентированный этап развития этих представительных органов.

За прошедший период в развитии системы самоорганизации населения было много всего: и хорошего, и плохого. Но традиция проведения городских конференций органов СОН соблюдалась неукоснительно.

Так было последних 5 лет, пока данный процесс «патронировала» Одесская городская общественная организация «Лицом к лицу», которая, в свое время, совместно с Одесским общественным институтом социальных технологий предложила ввести подобную практику. Тогда эта идея была горячо поддержана самими органами СОН.

Городские конференции давали возможность не только оглянуться в день вчерашний, подвести итоги года минувшего, но и пообщаться с представителями органов власти, а также наметить планы на будущее. Важно, что такие мероприятия всегда проходили открыто и гласно.

Но при внесении в апреле 2009 года изменений в городскую Программу развития органов СОН все

общественные структуры были, фактически, отстранены городским советом от участия в ее выполнении.

И ОГОО «Лицом к лицу» ничего другого не оставалось, как отойти в сторону и дать возможность Управлению по вопросам взаимодействия с органами самоорганизации населения Одесского горсовета (которое настоятельно «тянуло одеяло» на себя) самому проявить свои интеллектуальные и организаторские способности.

Сентябрь уже позади, только, вот об очередной конференции органов СОН ничего не слышно. Понятно, что вопросы выборов в настоящее время куда более актуальны. Только органы СОН должны быть вдалеке от политических баталий. Пока же, вопрос о дате проведения 6-ой городской конференции остается открытым. Или обсуждать уже нечего?

Мы же, со своей стороны, в следующем номере СВ попытаемся проанализировать, как были выполнены решения последней 5-й городской конференции, которая еще в 2009 году прошла в здании Одесского городского совета.

Юрий АСТАХОВ

На повестке дня

КОГДА ИНТЕРЕСЫ ОРГАНОВ СОН НЕ В ПРИОРИТЕТЕ...

Начало на стр. 1

Возможно, что печальная судьба законопроекта № 2108 посодействует ускорению процесса рассмотрения законопроекта Ассоциации, тем более, что в конце 2008 года он прошел широкое обсуждение и получил одобрение со стороны заинтересованных сторон на IV Всеукраинской конференции органов СОН.

На пресс-конференции был также представлен проект Закона Украины «Об общих собраниях

(конференциях) членов территориальной громады по месту жительства», который также был разработан Ассоциацией содействия самоорганизации населения.

Он был широко обсужден при участии экспертов от общественных организаций, органов власти и СМИ на круглых столах в Кировограде, Донецке, Львове и Одессе, а также на V Всеукраинской конференции по вопросам самоорганизации населения, которая в мае этого года прохо-

дила в Виннице. После обсуждения законопроект был тщательно доработан (с текстом законопроекта можно ознакомиться на стр. 7-12 этого выпуска «СВ»).

Наталья Мишина, заместитель председателя Всеукраинской общественной организации «Ассоциация содействия самоорганизации населения» отметила, что проект закона направлен на регламентацию старейшей формы прямой демократии, что позволит гражданам и органам СОН реально воздействовать на решение местных проблем, усилит общественный контроль на местах.

Отсутствие такого закона уже порождает протесты прокуратуры, судебные процессы, ставит под угрозу существование органов СОН как таковых. Такие примеры, к сожалению, в Одессе уже имели место. А результат - неэффективное управление на местах и обострение социальных конфликтов.

Проект Закона Украины «Об общих собраниях (конференциях) членов территориальной громады по месту жительства» на днях был передан на рассмотрение Верховной Раде Украины. Общественники будут активно лоббировать его принятие.

Андрей ЧУБАРОВ

ХОТИТЕ ЗНАТЬ, ЗА ЧТО ВЫ ПЛАТИТЕ КВАРТПЛАТУ?

Как повлиять на качество жилищных услуг и размер тарифов?
Зачем нужны органы самоорганизации населения и ОСМД?

Вам помогут ответить на эти и другие вопросы в

ОБЩЕСТВЕННОЙ ПРИЕМНОЙ

при Одесской городской общественной организации «Лицом к лицу»!

**Телефон: (048) 738-68-30,
адрес: Одесса, ул. Маразлиевская, 38.**

Проект «Услуги по СДПТ: знаем, за что платим», реализуется ОГОО «Лицом к лицу» в рамках общей инициативы Pact Inc., Международного фонда «Возрождение» и Фонда Восточная Европа.

Осень, ты напомнила душе о самом главном...

- Сколько себя помню – люблю осень, - задумчиво говорит **Нина Ивановна**. – Может это оттого, что я родилась в сентябре, а может потому, что в годы моего голодного детства осенью всегда было больше еды. А сейчас я просто не могу налюбоваться осенними красками. Может потому, что в красиво увядающей природе скрыта какая-то важная тайна бытия. Не пытаюсь разгадать ее, просто радуюсь возможности созерцать эту красоту...

35 лет работы на общественных началах

Наш разговор состоялся на скамейке во дворе дома по улице Варненской.

- Вообще-то я не просто гуляю, - спохватилась моя собеседница, - а готовлюсь к выступлению на совещании у председателя райадминистрации. Будет обсуждаться вопрос о благоустройстве территории района, хочу иметь самую свежую и точную информацию, увиденную собственными глазами, - пояснила **председатель органа СОН «Черемушки» Нина Ивановна Зайцева**.

Официально она на этой должности уже десятый год, но еще до этого много лет возглавляла комитет самоуправления микрорайона. А вообще ее общественная карьера началась в Малиновском районе еще в 1974 году, когда она только получила пенсионное удостоверение. Тогда Нине Ивановне предложили возглавить товарищеский суд. Молодое поколение одесситов, наверное, и не знает о том, что были такие организации, а между тем, они работали очень эффективно.

На памяти Нины Ивановны немало случаев, когда суда товарищей было достаточно для того, чтобы вразумить семейного дебошира или даже предотвратить поступки, которые могли иметь правовые последствия. Сейчас с ней здороваются некоторые почтенные главы семей, бла-

годарные за то, что в годы их бесшабашной молодости председатель товарищеского суда вовремя помогла им сойти с «кривой» дорожки.

Впрочем, с Ниной Ивановной здороваются почти все жители микрорайона. Одним она помогла встать на учет в терцентре, для других выхлопотала бесплатные горячие обеды в столовой «Ветеран», третьим просто помогла житейским советом.

Поэтому, когда в 2001 году жители микрорайона «Черемушки» приняли решение объединиться в СОН, на роль председателя других кандидатур даже не выдвигали.

Трудная ноша первых

- Наш орган СОН был одним из первых в городе, да и в Украине, - вспоминает Нина Ивановна. Нам очень пригодился опыт предыдущей работы по месту жительства и методическое руководство, поддержка городской общественной организации «Лицом к лицу». Я очень благодарна Алексею Орловскому и Андрею Крупнику, которые организовывали для нас учебу, встречи с руководством города, помогали установить взаимопонимание с райадминистрациями. Немаловажно и то, что у нас уже был актив, в основном из председателей домовых комитетов.

Вместе нам удалось много добиться. Например, мы выиграли бой с владельцами «наливаек», которые были в нашем микрорайоне чуть ли не на каждом шагу. Правда, еще никак не можем призвать к порядку владельцев автомобилей, которые ставят свои машины на газонах. Очень обидно, когда организуешь людей выйти на субботник во двор, посадить цветы, а наутро видишь распотанные ростки и покореженные клумбы.

Посмотрите на внутриквартальный проезд возле дома по Варненской, 1 – сплошные колдобины. Между тем в округе немало коммерческих фирм, а рядом лицей «Черноморский», куда основную массу детей родители привозят на машинах. Но привлечь эти богатые организации к ремонту дороги пока не получается. А заставить не имеем права. Хочу поднять этот вопрос на совещании в райадминистрации.

Не все же ждать пока у мэрии дойдут руки. Справедливости ради хочу заметить, что горсовет в этом году много сделал для благоустройства нашего микрорайона. Появились новые детские площадки. Слава Богу, теперь детишкам есть, где гулять. Да и пожилым есть возможность сесть передохнуть.

Впереди большие планы

- А вообще у меня есть мечта-идея. - поделилась Нина Ивановна, - создать площадку для встреч пожилых людей, чтобы мы могли пообщаться и по старой памяти станцевать вальс-бостон. Или провести общее мероприятие.

К примеру, День соседства. Говорят, это зарубежный опыт. Ерунда! Это старая традиция одесских дворов, которую мы слегка подзабыли, а Европа ее подхватила от наших эмигрантов.

Я слушала Нину Ивановну и изумлялась: откуда у этой женщины, которой далеко «за...», столько энергии, оптимизма и желания работать на благо своих сограждан. А ведь ее жизнь складывалась отнюдь нелегко.

Нина Ивановна родилась в селе в Херсонской области. Отца часто переводили с одного места на другое и семья колесила вслед за ним.

В войну они жили в Ленинске – маленьком городке на противоположном от Сталинграда берегу Волги. Можно сказать, легендарное сражение проходило на их глазах. Ленинск бомбили постоянно. Правда, бывали случаи, когда немецкие самолеты по ошибке сбрасывали груз с провизией для армии Паулюса на их городок. По рассказам Нины Ивановны, для голодных ребятишек это был настоящий праздник. Они первыми бежали к парашютам и, несмотря на предостережения взрослых о возможной опасности, потрошили их.

В Одессу семья переехала в 1956 году. Здесь Нина Ивановна встретила свою большую любовь. Они прожили с мужем счастливо 45 лет. Воспитали сына и дочь. Вот уже почти 20 лет как Нина Ивановна вдова. Ей часто приходилось ждать своего моряка, а теперь он просто ушел от нее в далекое плавание... И как настоящая морячка она хранит память о своем капитане.

Нина Ивановна чувствует себя счастливым человеком. У нее хорошие дети и внуки, есть близкие друзья, она занимается любимым делом. Ее любят и уважают.

Недавно она получила из рук городского головы награду «За трудовое отличие».

Глядя, на эту элегантную красивую женщину, я не удержалась от вопроса, чего ей не хватает для себя лично.

- Я всем довольна, жаль только, что уже не могу постоянно носить обувь на высоких каблуках.

Вот это ответ настоящей Женщины!

Галина СИДОРОВА

Мнение одесситов: квартплату повысили, а качество услуг не улучшилось!

Проблема оказания услуг по содержанию домов и придомовых территорий (СДПТ), наверно, входит в первую пятерку самых острейших для одесситов. Она уже давно перекечевала из социально-экономической плоскости в политическую. Что и вызывает в последнее время недостаток информации по данному вопросу, которая бы воспринималась жителями как объективная.

Чтобы восполнить этот пробел, Одесская городская общественная организация «Лицом к лицу» провела на протяжении июня-сентября этого года независимый социологический опрос среди жителей Одессы.

В результате обработки результатов опроса получены такие данные.

1. 47,5% участников опроса заявили, что **не знают, когда последний раз утверждался тариф на СДПТ** в домах, где они проживают.

2. А о том, **какие именно услуги входят в структуру тарифа на СДПТ** в их домах, знают только **50,5%** опрошенных. Среди источников информации по этому вопросу в опросе лидируют те или иные СМИ и сеть Интернет. Информацию из квитанции об оплате за предоставленные услуги по СДПТ получили лишь несколько опрошенных.

3. В ходе исследования выяснялось, **проводились ли за последний год общественные слушания с участием жителей домов.** В большинстве случаев (**61%**) респонденты либо заявили о том, что общественные слушания не проводились, либо признались, что не знают об этом.

19,5% сказали о том, что в их домах проводились слушания по поводу планирования различных работ в доме и на придомовой территории. В **10%** случаев поводом для их проведения стало ознакомление жильцов с уже утвержденными тарифами на услуги по СДПТ. О проведении общественных слушаний по обсуждению тарифов на услуги до утверждения их исполкомом заявили только **9,5%** опрошенных. А ведь проведение последних предусмотрено действующим законодательством.

4. На вопрос о том, **как часто в вашем доме размещаются печатные объявления о планируемых работах в доме и на придомовой территории, тарифах на СДПТ и т.п.**, почти половина респондентов

Исследование проходило по проекту «Услуги по содержанию домов и придомовых территорий: знаем, за что платим» в рамках общей инициативы Pact Inc., Международного фонда «Возрождение» и Фонда Восточная Европа.

В опросе приняли участие жители многоквартирных жилых домов и общежитий из всех четырех районов города. Более половины опрошенных проживает в домах, которые обслуживаются КП «ЖКС», остальные - в домах, где имеется ОСМД, ЖСК, а также в общежитиях различной формы собственности.

(**48%**) заявили о том, что такая информация вообще не размещается, (**33,5%**) указали на то, что объявления размещаются только изредка, а о том, что размещаются часто, заявили только **18,5%** одесситов.

5. На вопрос о наличии договора о предоставлении услуг по СДПТ с обслуживающей организацией, только **43,5%** опрошенных ответили, что подписывали такой договор.

6. Отдельный блок вопросов касался наличия и полноты предоставления отдельных услуг, которые могут включаться в расчет тарифа по СДПТ.

Анализ полученных результатов свидетельствует о наличии больших или меньших проблем с предоставлением каждой из услуг, стоимость которых включается в расчет тарифа по СДПТ. Даже если не принимать во внимание тот факт, что, по мнению от **18%** до **47,5%** респондентов, отдельные услуги не предоставляются, поскольку плата за них не взимается (что, зачастую, является ошибочным мнением), тем не менее, доля опрошенных, которые оплачивают те или иные услуги, однако их не получают, является достаточно большой.

Наибольшее количество претензий у опрошенных по факту непредоставления услуг применительно к таким услугам:

- уборка подвалов, технических этажей и крыш (**31,5%**),
- текущий ремонт конструктивных элементов, инженерных систем и технических устройств домов и элементов внешнего благоустройства, размещённых на придомовой территории (**29%**),
- освещение мест общего пользования, подвалов, подкачка

воды (**29%**),

- обслуживание дымовых и вентиляционных каналов (**28,5%**),
- дератизация (**28%**) и
- дезинсекция (**28%**).

Наименьшее количество претензий по представлению оплаченных жилищно-коммунальных услуг (хотя полученные результаты далеки от удовлетворительных) относительно таких услуг:

- вывоз твёрдых бытовых отходов (**16%**),
- уборка придомовой территории (**18%**),
- техническое обслуживание бытовых электроплит (**20%**),
- техническое обслуживание лифтов (**20,5%**),
- обслуживание систем диспетчеризации (**20,5%**);
- периодическая поверка, обслуживание и ремонт квартирных приборов учёта воды и тепловой энергии (**20,5%**).

Что касается регулярности предоставляемых услуг по СДПТ, то по мнению опрошенных, **наиболее полно предоставляются услуги** по вывозу твердых бытовых отходов (позитивная оценка в **38,5%** случаев), уборке придомовой территории (**28,5%**), периодической поверки, обслуживания и ремонта квартирных приборов учёта воды и тепловой энергии (**22,5%**) и уборке лестничных клеток (**22,5%**).

В то же время, **наименьшее количество позитивных ответов респондентов о регулярности предоставляемых услуг** получили дератизация (**15,5%**), техническое обслуживание бытовых электроплит (**15,5%**), обслуживание неканализационных люков (**16%**), а также обслуживание дымовых и вентиляционных каналов (**16,5%**).

7. На вопрос о том, **имеется ли у них материальная возможность ежемесячно оплачивать услуги по СДПТ по существующему тарифу**, **69%** респондентов ответили позитивно, их которых, правда, большинство (**45,5%**) сказали, что могут производить такую оплату с трудом. Соответственно, не имеет возможности оплачивать услуги по СДПТ почти треть потребителей (**31%** опрошенных).

8. Очень показательно, что при оценке соответствия тарифов на услуги по СДПТ их качеству, **более ¾ респондентов (76%)** дали негативный ответ на данный вопрос.

Продолжение на странице 5

Начало на странице 4

Позитивно оценили соотношение цены и качества услуг по СДПТ только **24%** опрошенных.

9. Затем участникам опроса было предложено **оценить изменение качества услуг по СДПТ и организации их предоставления за 2 года, предшествовавших опросу** (т.е. с того момента, когда в городе произошло существенное повышение уровня стоимости услуг на СДПТ).

Большинство респондентов (**53,5%**) **не отметили каких-либо существенных изменений** в сторону улучшения или ухудшения их качества. А число тех, кто заявил об ухудшении качества услуг оказалось больше, чем тех, кто заявил об улучшении их качества (**28,5%** и **18%** соответственно).

10. На вопрос о том, **насколько легко жителям получить интересующую их информацию в жилищной организации, обслуживающей их дом**, ответы распределились так. Об обеспечении свободного доступа к такой информации смогли сказать только **21,5%** опрошенных. В **43%** случаев информация предоставлялась частично, либо необходимо было прилагать усилия для ее получения. Более чем в 1/3 случаев (**35,5%**) необходимая информация жильцам со стороны жилищной организации вообще не предоставлялась. Это ярко свидетельствует о закрытости необходимой информации для потребителей услуг по СДПТ.

11. Негативная тенденция прослеживается и в **оценке респондентами уровня взаимодействия жилищной организации, обслуживающей дом, с его жителями**. Характер этих взаимоотношений как «хороший» оценивают только **15,5%** опрошенных. В то же время, **55%** одесситов считают его плохим. Еще **29,5%** опрошенных оценили взаимодействие как удовлетворительное.

12. Об уровне самоорганизации жителей свидетельствуют ответы, полученные от респондентов на **вопрос о наличии в доме домового комитета либо инициативной группы жителей**. В большинстве домов или общестий, представители которых приняли участие в опросе, такие объединения есть (**58%**).

13. В то же время, как показали ответы на следующий вопрос, **уровень активности этих общественных формирований находится в большинстве случаев на недостаточном уровне**. Так, в **60,4%** случаев домовый комитет или инициативная группа действует либо мало результативно, либо же с низким уровнем активности. Активная и результативная работа общественников была отмечена только в **39,6%** случаев.

Примечательно, что это констати-

ровали многие активисты домовых комитетов и инициативных групп, которых оказалось более половины среди участников опроса.

14. **Большинство (57%) респондентов отметили, что им приходится обращаться с жалобами на неудовлетворительное качество услуг по СДПТ в течение последних двух лет.**

Из числа участников опроса оказалось немало респондентов, которым **приходилось обращаться с жалобами неоднократно**. От 1 до 5 жалоб было подано **27%** одесситов, которые приняли участие в опросе (из числа тех, кто имел опыт подачи жалоб), от 6 до 10 жалоб - **17,5%** опрошенных, от 11 до 20, - **18,5%**, а **более 20 жалоб – почти 37%.**

15. Несмотря на многочисленные обращения с жалобами, респонденты отметили **крайне низкий уровень удовлетворенности результатами их рассмотрения**. Только **7%** пожаловавшихся участников опроса были удовлетворены этими результатами. Еще **36%** респондентов оказались удовлетворенными частично. Большинство же участников опроса либо получили отписку (**30%**), либо не получили ответа на свою жалобу вообще (**27%**).

16. Опрошенные одесситы показали достаточно высокий уровень **обращений для проведения перерасчета оплаты за услуги по СДПТ за последние 2 года**. Таких среди участников опроса оказалось **42%**.

Из числа обратившихся по поводу перерасчетов оплаты респондентов **52,5%** делали это **за прошедшие 2 года** от 1 до 5 раз, 5-10 раз обращались **18%** опрошенных, 10-20 раз – **16,5%**, а более 20 раз – в **13%** случаев.

При этом, такой перерасчет был произведен обслуживающей организацией только для **51,2%** обратившихся, остальным же было отказано, при том, что **27,4%** - **даже без объяснения причин такого отказа.**

17. Участникам опроса было также предложено высказать **свое субъективное мнение о том, что могло бы улучшить нынешнюю ситуацию с оказанием услуг по СДПТ населению**. Предложения респондентов показывают высокую актуальность затронутой темы и заинтересованность в проведении изменений в сфере предоставления услуг по СДПТ.

Из всех данных предложений **33,3%** касается **установления общественного контроля за работой обслуживающих организаций и использованием ими средств**, **26,7%** настаивают на принятии мер по снижению коррупции и нецелевого использования средств, **22%** призывают принять меры по улучшению менеджмента в КП «ЖКС», введению

публичной отчетности их работников, ужесточению их ответственности, **15,6%** респондентов видят выход в создании ОСМД или создании рынка жилищно-коммунальных услуг.

Показательно, что уменьшить тарифы на услуги по СДПТ предложило только несколько ответивших, что доказывает то, что, несмотря на высокие для некоторых категорий населения тарифы, **более важными являются проблемы некачественных услуг и неэффективного взаимодействия обслуживающих организаций с жителями**, которые после повышения тарифов так и не были решены.

ОБОБЩЕННЫЕ ВЫВОДЫ:

Одесситы, которые приняли участие в опросе, показали **низкий уровень информированности и доступа к информации об изменении уровня тарифов, их размере и видах работ, которые должны предоставляться в доме и на придомовой территории**. В значительной степени именно этим фактом можно обосновать заявленный в большинстве случаев **негативный уровень оценки качества предоставления услуг по СДПТ.**

Фактически, участники опроса подтвердили **факт их отстранения от процесса формирования тарифов на услуги по СДПТ**. Как результат, **более половины опрошенных одесситов не довольны полностью или частично уровнем взаимодействия с соответствующими жилищными организациями.**

Менее половины опрошенных заключили договора с исполнителями услуг по СДПТ, **лишь четверть имеет возможность без труда оплачивать услуги по действующим тарифам**. При этом подавляющее большинство считают, что тарифы не отвечают качеству услуг и **не заметили позитивных изменений после повышения тарифов на услуги по СДПТ**. В отдельных случаях респонденты, наоборот, отметили ухудшение их качества.

Более половины жалоб, поданных опрошенными субъектам хозяйствования, которые предоставляют услуги по СДПТ, остаются без ответа либо по сути поднятых вопросов предоставляются отписки. Более трети опрошенных **приходилось обращаться с жалобами более 20 раз за последние 2 года!**

При этом сами проблемы остаются неразрешенными. Именно этим объясняется высокое число **обращений граждан по проведению перерасчета оплаты за непредоставленные услуги по СДПТ за последние 2 года**. Такой перерасчет проводится примерно в половине случаев.

Анна ТРЕПАЛЮК

На пути к гражданскому обществу

Соцзаказу - 10 лет. Подводим итоги и не только.

Известно, что еще в 2000 году впервые в Украине Одесским общественным институтом социальных технологий при участии постоянной комиссии городского совета по совершенствованию структуры управления городом, других общественных организаций было разработано, а Одесским горсоветом принято Положение о социальном заказе в г. Одессе. Что дало мощный толчок для внедрения этой технологии и в других регионах Украины.

За прошедшие годы социальный заказ (или схожие инструменты) был внедрен более чем в 20 городе Украины. Это к примеру, такие города как Харьков, Хмельницкий, Киев, Николаев, Чернигов, Черновцы, Львов, Донецк, Луцк, Симферополь и другие.

Социальный заказ показал себя как один из наиболее эффективных инструментов решения существующих социальных проблем с привлечением ресурсов некоммерческих организаций, который, в то же время, способствует активному развитию гражданского сектора.

Заметим, что с момента внедрения механизма социального заказа в нашем городе, за восемь прошедших циклов его реализации исполнителями социального заказа из городского бюджета было освоено 2 млн. 381 тыс. грн., а дополнительно привлечено из внебюджетных источников – 9 млн. 936 тыс. грн.

Однако, после всплеска активного интереса в Украине к этому инструменту в начале 2000-х годов, сегодня наблюдается некоторый спад общественного внимания и замедление процесса внедрения соцзаказа. Это вызвано в том числе и несовершенством законодательной базы: до сих пор отсутствует закон, регулирующий вопросы реализации механизма социального заказа как на государственном, так и на местном уровнях.

За 10 лет внедрения механизма социального заказа в Одессе и в других городах Украины был накоплен немалый опыт: как позитивный, так и не очень. Его необходимо обобщить и систематизировать, проанализировать возникшие проблемы, выработать пути их решения, уделить внимание нормативно-правовому обеспечению внедрения механизма соцзаказа.

И кому же, как не Одесскому общественному институту социальных технологий – пионеру этого процесса – заняться этими вопросами? И вот, с октября месяца Институт начал при поддержке Международного фонда «Возрождение» реализацию проекта «Социальный заказ - эффективный инструмент местного развития».

В рамках проекта проводится анализ нормативных актов и практики использования механизма социального заказа в различных городах Украины в течение 10 лет.

На основе результатов анализа будет разработано Типовое положение о социальном заказе, которое обеспечит наиболее эффективное его внедрение. Положение будет разослано во все городские и областные советы в тех городах и регионах, где социальный заказ еще не реализуется.

Для обмена опытом, его систематизации в Одессе будет проведена Всеукраинская конференция на тему «Социальный заказ в Украине: опыт десяти лет внедрения» при участии 50 участников из как минимум 20 регионов Украины.

Кроме того, вся передовая практика реализации соцзаказа будет обобщена в брошюре «Социальный заказ в Украине: опыт десяти лет внедрения», которая будет распространяться среди общественных организаций и органов власти Украины.

Проект будет сопровождаться широкой информационной кампанией, включая пресс-конференции в Одессе и в Киеве, публикации в газетах и Интернет-изданиях, в том числе в «Соседском вестнике».

По мнению экспертов Одесского общественного института социальных технологий, реализация проекта обеспечит «второе» дыхание внедрению инструменту социального заказа, усилит общественный интерес к нему и к межсекторному сотрудничеству в целом.

Вячеслав КИЩЕНКО

Вместе с властью

СНОВА ОБЪЕДИНЯЯ УСИЛИЯ НА БЛАГО ГОРОДА...

В этом году конкурс социального заказа Одесского городского совета проводился уже в девятый раз.

На реализацию Программы решения приоритетных социальных проблем с применением механизма социального заказа в 2010 г. из городского бюджета было выделено 350 тыс. грн. Конкурс проходил в семи номинациях:

- социальная защита инвалидов и их социально-психологическая реабилитация;
- борьба с бездомностью, детской беспризорностью и безнадзорностью;
- профилактика СПИДа, ВИЧ-инфекции и наркомании;
- содействие занятости и активному долголетию людей преклонного возраста;
- социальное обслуживание тяжелобольных, в том числе на дому и в стационарных учреждениях;

- содействие развитию самоорганизации населения в г. Одессе;

- решение социальных проблем молодежи.

На рассмотрение конкурсной комиссии в 2010 году в качестве заявок поступило 44 социальных проекта от 34 организаций-участников, среди которых было 32 общественных организации и 2 органа самоорганизации населения. После всестороннего рассмотрения конкурсной комиссией 21 социальный проект (их авторы – 16 общественных организаций и 2 органа СОН) были признаны победителями и получили статус исполнителей социального заказа.

Окончательные итоги конкурса этого года были утверждены распоряжением городского головы от 07.09.2010г. № 1780-01р. Торжественное оглашение результатов конкурса прошло в мэрии, где секретарь горсовета Александр Прокопенко вручил дипломы его победителям.

Органы СОН уже не первый год побеждают в конкурсе социального заказа. Вот и в сейчас в номинации «Содействие развитию самоорганизации населения в г. Одессе» **первое место занял комитет микрорайона «Юго-западный массив»** с проектом «Деятельность «Общественного центра социальной взаимопомощи» - новый механизм работы органа самоорганизации населения по решению социальных проблем и вопросов социальной защиты населения».

На втором месте – комитет микрорайона «Южный В, Г, Д» с проектом «Самоорганизация - новые возможности улучшения жилищных условий населения микрорайона».

Эти органы СОН получают финансирование в размере 25 и 15 тысяч гривен соответственно. О ходе выполнения этих проектов «СВ» будет информировать читателей.

По материалам одесских СМИ

Законопроект

ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ (КОНФЕРЕНЦІЇ) ЧЛЕНІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ ЗА МІСЦЕМ ПРОЖИВАННЯ» (проект)

Мы публикуем текст законопроекта, имеющего огромное значение для дальнейшего развития органов СОН и местной демократии в Украине.

Он был разработан Всеукраинской ассоциацией содействия самоорганизации населения при поддержке Международно-

го фонда «Возрождение» и прошел обсуждение на Всеукраинской конференции органов СОН и на четырех региональных круглых столах при участии ведущих экспертов.

Недавно он был подан работниками на рассмотрение Верховной Рады Украины.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Мета Закону

Цей Закон визначає правові та організаційні засади скликання та проведення загальних зборів членів територіальної громади за місцем проживання (далі – загальних зборів) та конференцій їхніх представників (далі – конференцій), повноваження загальних зборів (конференцій) та порядок реалізації їхніх повноважень.

Стаття 2. Основні терміни, використані у цьому Законі

Основні терміни, використані у цьому Законі, мають таке значення:

члени територіальної громади – громадяни України, іноземці, особи без громадянства, біженці та вимушені пере-

селенці, які зареєстровані у встановленому законом порядку та на законних підставах постійно або тимчасово проживають на території села, селища, міста;

територіальна мікрогромада – частина жителів села, селища, міста, які об'єднані компактним постійним або тимчасовим проживанням на певній частині території населеного пункту (району в місті, мікрорайону, вулиці, кварталу, будинку (декількох будинків), гуртожитку (декількох гуртожитків) тощо), певною спільністю соціальних, культурних, побутових та інших потреб та інтересів;

члени територіальної мікрогромади – члени територіальної громади, які проживають на території мікрогромади;

загальні збори – зібрання членів територіальної громади села (сіл), селища, міста або територіальної мікрогромади для вирішення питань місцевого зна-

чення;

конференція – зібрання представників членів територіальної громади села (сіл), селища, міста або територіальної мікрогромади, уповноважених представляти інтереси інших членів відповідної території на підставі рішень загальних зборів, що проводилися в межах відповідних дрібніших територій, для вирішення питань місцевого значення;

питання місцевого значення – питання, пов'язані з життєдіяльністю територіальної громади або мікрогромади, які віднесені Конституцією, законами та статутами територіальних громад до предметів відання місцевого самоврядування, а також інші питання, які не входять до компетенції органів державної влади України;

уповноважений орган – один із виконавчих органів сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради, на який покладено обов'язки зі сприяння скликанню, підготовці та проведенню загальних зборів (конференцій) та врахування у діяльності органу місцевого самоврядування та його посадових осіб рішень, ухвалених загальними зборами (конференцією).

Продолжение на страницах 8-9

Инициатива

То, что волнует каждого

В августе-сентябре этого года в Одессе прошли два семинара-тренинга на тему «Общественный контроль за предоставлением услуг по содержанию домов, сооружений и придомовых территорий».

Они были организованы Одесской городской общественной организацией «Лицом к лицу» в рамках проекта «Услуги по содержанию домов и придомовых территорий: знаем, за что платим». Как уже сообщала наша газета, этот проект реализуется в рамках общей инициативы Раст Inc., Международного фонда «Возрождение» и Фонда Восточная Европа.

Семинары-тренинги, которые вела эксперт по жилищно-коммунальным вопросам Евгения Абрамова, вызвали немалый интерес у общественников.

Первый тренинг прошел 27 августа на базе и при содействии комитета микрорайона «Южный А, Б» в Киевском районе (председатель – Галина Бощенко). В нем приняли участие члены этого органа самоорганизации населения, которые курируют домовые комитеты или инициативные группы, председатели ЖСК и ОСМД.

В организации второго тренинга,

который прошел в помещении Малиновской райадминистрации, помогли Совет общественности и Совет ветеранов Малиновского района в лице Светланы Радченко. Здесь было так много желающих принять участие в тренинге, что некоторым пришлось даже отказать. Но необходимые материалы получили все интересующиеся.

Участники семинаров-тренингов ознакомились с современной нормативно-правовой базой по предоставлению населению услуг по содержанию домов и придомовых территорий (СДПТ) органами местного самоуправления, обсудили возможности общественного контроля и пути решения типичных проблем при взаимодействии потребителей и исполнителей услуг, получили ответы на свои вопросы.

Особенно участников волновало, как нужно действовать в случае непредоставления или неполного предоставления услуг коммунальной

службой. Также очень актуальным был вопрос о предоставлении льгот на оплату жилищно-коммунальных услуг.

После значительного повышения в Одессе тарифов на услуги по СДПТ в 2008 году эта тема для населения стала очень острой. Но, по мнению исполнителей проекта, полное и своевременное информирование граждан по вопросам предоставления жилищно-коммунальных услуг и надлежащий общественный контроль должны улучшить ситуацию.

Анна САКУН

ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ (КОНФЕРЕНЦІЇ) ЧЛЕНІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ ЗА МІСЦЕМ ПРОЖИВАННЯ» (проект)

Начало на странице 7

Стаття 3. Сфера правового регулювання цього Закону

1. Дія цього Закону поширюється на відносини, що виникають під час здійснення діяльності, пов'язаної із скликанням та проведенням загальних зборів (конференцій). Дія інших нормативно-правових актів може поширюватися на зазначені відносини лише у випадках, передбачених цим Законом, або в частині, що не суперечить цьому Закону.

Стаття 4. Поняття загальних зборів (конференцій)

1. Загальні збори (конференція) є однією з форм безпосередньої участі членів територіальних громад сіл, селищ, міст у вирішенні питань місцевого значення.

2. Основними завданнями загальних зборів (конференцій) є:

- 1) забезпечення участі членів територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення за місцем проживання в межах Конституції і законів України;
- 2) представлення (виявлення, узагальнення та формулювання) інтересів членів територіальної громади або мікрогромади;
- 3) забезпечення участі членів територіальної громади або мікрогромади у формуванні та реалізації програм соціально-економічного розвитку відповідної території, інших місцевих програм;
- 4) вжиття заходів для визначення або впливу на здійснення повноважень та обов'язків органів місцевого самоврядування.

Стаття 5. Законодавство про загальні збори (конференції)

1. Правовий статус загальних зборів (конференцій) визначається Конституцією України, Європейською хартією місцевого самоврядування, Додатковим протоколом до Європейської хартії місцевого самоврядування про право участі у справах місцевого органу влади, законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», цим Законом та іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону.

2. Загальні збори (конференції) проводяться на підставі Конституції України, законів України „Про місцеве самоврядування в Україні”, „Про органи самоорганізації населення”, цього Закону та інших нормативно-правових актів.

Стаття 6. Принципи проведення загальних зборів (конференцій)

Загальні збори (конференції) проводяться із дотриманням таких принципів: народовладдя; законності; добровільності участі; рівноправ'я учасників; вільного обговорення порушених питань; гласності; політичної нейтральності та неупе-

редженості;

узгодження інтересів територіальної мікрогромади з інтересами територіальної громади.

Стаття 7. Право членів територіальної громади брати участь у роботі загальних зборів (конференцій)

1. Брати участь у роботі загальних зборів (конференцій) з правом вирішального голосу у порядку, визначеному цим Законом, можуть члени територіальної громади, які досягли вісімнадцятирічного віку, не визнані судом недієздатними та на законних підставах тимчасово або постійно проживають в межах територіальної громади (відповідної мікрогромади).

2. Забороняються будь-які обмеження прав членів територіальної громади на участь у роботі загальних зборів (конференцій) залежно від їх раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, політичних уподобань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, мовних або інших ознак.

3. Участь представника уповноваженого органу у роботі загальних зборів (конференцій) є обов'язковою.

4. У роботі загальних зборів (конференцій) з правом дорадчого голосу за власною ініціативою можуть брати участь:

- народні депутати України;
- представники органів самоорганізації населення в межах території діяльності яких проводяться загальні збори (конференції);- члени територіальної громади чи мікрогромади, яким на момент проведення загальних зборів (конференцій) виповнилося шістнадцять років, та які на законних підставах постійно або тимчасово проживають на території, в межах якої проводяться загальні збори (конференція).

5. Сільський, селищний, міський голова, голови районних у місті (у разі їх створення) рад, депутати місцевих рад, представники органів державної влади та виконавчих органів місцевих рад, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності, об'єднань громадян, інших органів самоорганізації населення, територіальних громад або мікрогромад можуть брати участь у роботі загальних зборів (конференцій) з правом дорадчого голосу за запрошенням ініціатора їх проведення.

Стаття 8. Територія, в межах якої проводяться загальні збори (конференція)

1. Загальні збори (конференції) проводяться за територіальним принципом.

2. Цим Законом передбачено чотири види загальних зборів (конференцій):

- загальні збори (конференції) села (сіл), селища, міста;
- загальні збори (конференції) району в місті чи мікрорайону;
- загальні збори (конференції) вулиці чи кварталу;

- загальні збори (конференції) будинку (декількох будинків), гуртожитку (декількох гуртожитків) чи інших дрібних територій.

Розділ II ПОВНОВАЖЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ (КОНФЕРЕНЦІЇ)

Стаття 9. Повноваження загальних зборів

1. Загальні збори мають такі повноваження:

а) у сфері представлення інтересів жителів відповідної території у взаємовідносинах з органами місцевого самоврядування та їхніми посадовими особами:

1) обговорювати будь-які питання, віднесені Конституцією і законами України до відання органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб, а також питання, які стосуються інтересів членів територіальної громади або мікрогромади;

2) обговорювати будь-які проекти рішень сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради та її виконавчого комітету;

3) вносити пропозиції до органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб щодо вирішення питань місцевого значення;

4) вносити пропозиції щодо порядку денного сесії сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради та засідання її виконавчого комітету;

5) інформувати членів територіальної громади або мікрогромади про акти, що зачіпають інтереси членів територіальної громади або мікрогромади, які готуються до прийняття, прийняті сільською, селищною, міською, районною у місті (у разі її створення) радою та її виконавчим комітетом, та про хід їх виконання;

6) у сфері соціально-економічного розвитку території:

1) обговорювати питання щодо об'єднання коштів місцевого бюджету, членів територіальної громади, підприємств, установ і організацій різних форм власності, трудових і матеріально-технічних ресурсів на будівництво, розширення, ремонт і утримання об'єктів соціальної і виробничої інфраструктури, благоустрою населених пунктів, на заходи з охорони навколишнього природного середовища, а також вносити відповідні пропозиції з цих питань органам місцевого самоврядування та їхнім посадовим особам;

2) приймати рішення про введення місцевих зборів на засадах добровільного самооподаткування;

3) надавати згоду на передачу в комунальну власність територіальної громади об'єктів, створених в результаті трудової участі членів територіальної громади чи мікрогромади або придбаних на їх добровільні внески, на продаж або безоплатну передачу цих об'єктів іншим суб'єктам у власність або користування;

7) вносити пропозиції сільській, селищній, міській, районній у місті (у разі її створення) раді та її виконавчим органам щодо надання допомоги інвалідам, ветеранам війни і праці, самотнім членам територіальної громади похилого віку, багатодітним сім'ям та іншим категоріям малозабезпечених членів територіальної громади;

8) обговорювати питання про перейменування чи переіменування населених пунктів, вулиць, внесення інших змін в адміністративно-територіальний устрій села, селища, міста, а також вносити пропозиції з цих питань органам державної влади та органам місцевого самоврядування;

9) обговорювати питання, пов'язані із залученням населення до ліквідації наслідків аварії чи стихійного лиха, сприяти органам державної влади та місцевого самоврядування у проведенні робіт по ліквідації їх наслідків;

10) вимагати та отримувати від органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб надання інформації про стан навколишнього середовища, а також заслуховувати інформацію про заходи, що вживаються з метою його поліпшення;

в) у сфері розвитку інших форм безпосередньої участі членів територіальної громади у місцевому самоврядуванні:

1) обирати членів територіальної мікрорайону, уповноважених представляти інтереси інших членів мікрорайону, на конференції вищого рівня, а також визначати термін їх повноважень на таке представництво;

2) ініціювати в порядку місцевої ініціативи розгляд окремих питань, що відносяться до повноважень сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради;

3) ініціювати відповідно до порядку, визначеному статутом відповідної територіальної громади, проведення чергових та позачергових громадських слухань;

4) узгоджувати в випадках, передбачених законодавством України, тарифи, розраховані суб'єктами господарювання усіх форм власності, які надають житлово-комунальні послуги;

г) у сфері створення, організації діяльності та ліквідації органів самоорганізації населення;

1) приймати рішення про створення органу самоорганізації населення та визначення його назви;

2) визначати територію, в межах якої здійснює свої повноваження орган самоорганізації населення;

3) ініціювати перед відповідною сільською, селищною, районною у місті (у разі її створення) радою питання про надання органу самоорганізації населення усіх або частини власних повноважень органу самоорганізації населення в межах, визначених Законом України «Про органи самоорганізації населення»;

4) затверджувати Положення про орган самоорганізації населення, вносити до нього зміни та доповнення;

5) визначати основні напрямки діяльності органу самоорганізації населення;

ня;

6) визначати спосіб обрання персонального складу органу самоорганізації населення;

7) визначати кількісний склад та обирати персональний склад (голова, заступників голови, секретаря та членів) органу самоорганізації населення;

8) обирати осіб, уповноважених представляти інтереси учасників загальних зборів у відповідній сільській, селищній, міській або районній у місті (у разі її створення) раді при наданні дозволу на створення органу самоорганізації населення та у виконавчому органі відповідної ради при його легалізації;

9) визначати кількісний склад та обирати персональний склад ревізійної комісії органу самоорганізації населення;

10) приймати клопотання (заяву) перед відповідною сільською, селищною, міською радою про надання згоди на створення органу самоорганізації населення, визначати спосіб його подальшої легалізації;

11) здійснювати контроль за фінансовою діяльністю органу самоорганізації населення та використанням ним майна;

12) вирішувати питання про оплату праці голови та секретаря органу самоорганізації населення, які працюють в ньому на постійній основі, за рахунок коштів органу самоорганізації населення, а також визначати розмір цієї оплати;

13) заслуховувати чергові та позачергові звіти про діяльність органу самоорганізації населення та давати йому оцінку;

14) заслуховувати чергові та позачергові звіти ревізійної комісії щодо стану фінансового-господарської діяльності органу самоорганізації населення;

15) ініціювати перед сільською, селищною, міською, районною у місті (у разі її створення) радою питання про делегування нею органу самоорганізації населення частини власних повноважень, а також повноважень її виконавчих органів з одночасною передачею відповідних коштів, матеріально-технічних та інших ресурсів, необхідних для здійснення цих повноважень, або надавати згоду та таке делегування, у разі, якщо ініціатором цього процесу була сама сільська, селищна, міська, районна у місті (у разі її створення) рада;

16) ухвалювати рішення про відмову в односторонньому порядку від виконання повноважень, делегованих органу самоорганізації населення сільською, селищною, міською, районною у місті (у разі її створення) радою у разі невиконання останньою своїх зобов'язань в частині передачі відповідних коштів, матеріально-технічних та інших ресурсів, необхідних для здійснення цих повноважень;

17) достроково припиняти повноваження окремих членів органу самоорганізації населення, а також членів ревізійної комісії органу самоорганізації населення на підставах, визначених законодавством;

18) ухвалювати рішення про дострокове припинення повноважень персонального складу органів самоорганізації

населення чи його ліквідацію у випадках, передбачених законодавством або Положенням про орган самоорганізації населення;

19) визначати порядок використання фінансів та майна органу самоорганізації населення (за винятком переданих йому відповідною місцевою радою при делегуванні повноважень) у разі його ліквідації;

д) у сфері охорони правопорядку та захисту прав членів територіальної громади чи мікрорайону:

1) обговорювати поведінку осіб, які порушують громадський порядок, вносити подання до уповноважених органів щодо притягнення цих осіб до відповідальності, встановленої чинним законодавством;

2) давати оцінку діям або бездіяльності посадових осіб органів місцевого самоврядування, внаслідок яких була чи могла бути завдана шкода інтересам територіальної громади або мікрорайону, а також подавати сільській, селищній, міській, районній у місті (у разі її створення) раді пропозиції про вжиття запобіжних заходів;

3) порушувати у разі необхідності перед сільським, селищним, міським головою, головою районної у місті (у разі її створення) ради питання про притягнення окремих посадових осіб до відповідальності, передбаченої чинним законодавством.

Загальні збори можуть розглядати та вирішувати інші питання, що зачіпають інтереси членів територіальної громади або мікрорайону.

2. Загальні збори села (сіл), селища, міста, району в місті чи мікрорайону окрім повноважень, зазначених у пункті 1 цієї статті, можуть також ініціювати проведення чергових та позачергових звітів міського, сільського, селищних голови, голови районної у місті (у разі її створення) ради, депутатів місцевих рад, посадових осіб виконавчих органів місцевих рад, звітів про виконання місцевих бюджетів перед територіальною громадою, а також заслуховувати такі звіти.

3. Загальні збори мають право направляти звернення до органів державної влади, обласних та районних рад, керівників підприємств, установ, організацій, що не належать до комунальної власності територіальної громади села, селища, міста, об'єднанням громадян із порушенням в них питань, які є важливими для забезпечення інтересів членів територіальної громади або мікрорайону.

4. На загальних зборах не можуть розглядатися та вирішуватися питання, які належать до компетенції органів державної влади.

Стаття 10. Повноваження конференції

На конференції можуть розглядатися та вирішуватися будь-які питання, віднесені до повноважень загальних зборів відповідного виду, за винятком обмежень, встановлених цим та іншими законами.

Продолжение на страницах 10-11

ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ (КОНФЕРЕНЦІЇ) ЧЛЕНІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ ЗА МІСЦЕМ ПРОЖИВАННЯ» (проект)

Начало на страницах 7-9

Розділ III ПОРЯДОК СКЛИКАННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ (КОНФЕРЕНЦІЇ)

Стаття 11. Порядок скликання загальних зборів

1. Загальні збори скликаються по мірі необхідності, якщо інше не передбачено чинним законодавством.

2. Загальні збори можуть скликатися:

1) ініціативною групою членів територіальної громади або мікрорайону у складі не менше десяти осіб (у разі скликання загальних зборів села (сіл), селища, міста, району в місті чи мікрорайону), або не менше трьох осіб (у разі скликання загальних зборів вулиці, кварталу, будинку (декількох будинків), гуртожитку (декількох гуртожитків) чи інших дрібніших територій), які досягли вісімнадцятирічного віку, не визнані судом недієздатними та на законних підставах тимчасово або постійно проживають в межах відповідного села, селища, міста чи мікрорайону;

2) органом самоорганізації населення – в межах території його діяльності;

3) сільською, селищною, міською, районною у місті (у разі її створення) радою або її постійною комісією;

4) сільським, селищним, міським головою, головою районної у місті (у разі її створення) ради;

3. Скликання загальних зборів сільським, селищним, міським головою, головою районної у місті (у разі її створення) ради здійснюється шляхом видання ним відповідного розпорядження. Таке розпорядження може бути видано не пізніше ніж за сім календарних днів до дати проведення загальних зборів як за власною ініціативою сільського, селищного, міського голови, голови районної у місті (у разі її створення) ради, так і в інших випадках, передбачених чинним законодавством.

4. Рішення сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради або однієї з постійних комісій місцевої ради про скликання загальних зборів ухвалюється відповідно до регламенту місцевої ради. При цьому таке рішення має набути чинності не пізніше ніж за сім днів до призначеної дати проведення загальних зборів.

5. Скликання загальних зборів органом самоорганізації населення здійснюється на підставі рішення, ухваленого цим органом відповідно до вимог Закону України «Про органи самоорганізації населення». Орган самоорганізації населення може скликати загальні збори виключно в межах території, на якій він здійснює свою діяльність. Рішення органу самоорганізації населення про скликання загальних зборів має бути у письмовому вигляді в повідомному порядку доведено до відома сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради не пізніше ніж за сім днів до

дати проведення загальних зборів.

6. У разі скликання загальних зборів ініціативною групою членів територіальної громади або мікрорайону вона не пізніше ніж у тижневий термін до запланованої дати проведення загальних зборів в повідомному порядку інформує про них відповідну сільську, селищну, міську, районну у місті (у разі її створення) раду. Інформація, яка міститься у повідомленні, має бути засвідчена власними підписами членів ініціативної групи і містити їх прізвища, ім'я та по батькові, дату народження, домашню адресу та контактний телефон (за його наявності).

7. У розпорядженні сільського, селищного, міського голови, голови районної у місті (у разі її створення) ради, рішенні сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради або однієї з постійних комісій місцевої ради, рішенні органу самоорганізації населення, а також в повідомленні ініціативної групи про скликання загальних зборів має бути зазначена така інформація:

1) ініціатор скликання загальних зборів;

2) вид загальних зборів, визначений відповідно до пункту 2 статті 8 цього Закону;

3) дата і час проведення загальних зборів;

4) місце проведення загальних зборів;

5) запрошені учасники загальних зборів;

6) питання, які ініціатор пропонує на розгляд загальним зборам;

7) кількість квартир у багатопверховому житловому будинку (багатопверхових будинках) та / або кількість будинків, що перебувають у приватній власності та розташовані на території, в межах якої передбачається проводити загальні збори.

8. Днем реєстрації ініціативи щодо скликання загальних зборів вважається день видання відповідного розпорядження сільського, селищного, міського голови, голови районної у місті (у разі її створення) ради, набуття чинності рішення сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради або постійної комісії місцевої ради, подання до відповідної сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради рішення органу самоорганізації населення, а також повідомлення ініціативної групи про скликання загальних зборів.

9. Ініціативи щодо скликання загальних зборів реєструються у журналі реєстрації загальних зборів уповноваженим органом негайно після їх отримання. Уповноважений орган протягом одного робочого дня з дати реєстрації ініціативи щодо скликання загальних зборів письмово повідомляє ініціатора їх скликання, зазначивши номер реєстрації ініціативи про скликання загальних зборів у журналі реєстрації загальних зборів.

Форма журналу реєстрації загальних зборів затверджується рішенням сільсь-

кої, селищної, міської ради, районної у місті (у разі її створення) ради.

10. Інформація про скликання загальних зборів має бути доведена уповноваженим органом до відома членів територіальної громади або мікрорайону не пізніше, ніж за три календарних дні до дати проведення загальних зборів через офіційний веб-сайт, а також засоби масової інформації, засновниками яких є сільська, селищна, міська, районна у місті (у разі її створення) рада, та в інший спосіб.

11. Організаційно-технічне забезпечення підготовки та проведення загальних зборів покладається на ініціатора їх проведення або, за його клопотанням, – на уповноважений орган. У разі надходження звернення від ініціатора загальних зборів уповноважений орган має забезпечити приміщення для проведення загальних зборів, обладнання його необхідними технічними засобами, а також запрошення на загальні збори представників органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб, підприємств, установ та організацій, які належать до комунальної власності відповідної територіальної громади, визначених ініціатором проведення загальних зборів.

12. Посадові особи органів місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації, що перебувають у комунальній власності відповідної територіальної громади, мають сприяти проведенню загальних зборів та надавати ініціатору їх проведення необхідні інформаційні матеріали в порядку, передбаченому Законом України «Про інформацію».

Стаття 12. Порядок скликання конференції

1. У випадках, коли скликання загальних зборів пов'язане з певними організаційними складнощами, замість них, якщо інше не передбачено цим та іншими законами, можуть скликатися конференції. Обрання представників членів територіальної мікрорайону здійснюється на загальних зборах, які мають передувати конференції та проводяться в межах дрібніших територій (району в місті, мікрорайону, вулиці, кварталу, будинку чи декількох будинків).

2. Норми представництва на конференції мають бути:

а) при обранні представників на конференцію, яка має проводитися на рівні села (сіл), селища, міста – не менше ніж один представник від двохсот квартир багатоквартирних будинків та / або будинків індивідуальної забудови;

б) при обранні представників на конференцію, яка має проводитися на рівні району в місті чи мікрорайону – не менше ніж один представник від сорока квартир багатоквартирних будинків та / або будинків індивідуальної забудови;

в) при обранні представників на конференцію, яка має проводитися на рівні вулиці чи кварталу – не менше ніж один представник від десяти квартир багатоквартирних будинків та/або будинків

індивідуальної забудови.

Статутом територіальної громади села, селища, міста можуть бути встановлені інші норми представництва на конференції за умови, що вони не можуть бути меншими ніж це передбачено цим Законом.

3. Конференції скликаються та проводяться із дотриманням вимог, передбачених для загальних зборів, з урахуванням передбачених цим Законом особливостей.

Стаття 13. Порядок проведення загальних зборів (конференції)

1. Перед початком загальних зборів (конференції) ініціатор їх скликання проводить реєстрацію осіб, які прибули для участі у загальних зборах (конференції). У списку реєстрації учасників загальних зборів (конференції) мають бути зазначені: прізвище, ім'я, по батькові, дата народження, серія і номер паспорту громадянина України, паспорту громадянина іншої держави або іншого документу, що посвідчує особу (тимчасового посвідчення громадянина України, паспорту громадянина України для виїзду за кордон, дипломатичного паспорту, службового паспорту, військового квитка, посвідчення особи моряка, пенсійного посвідчення тощо), домашня адреса, номер телефону (за умови його наявності) та особистий підпис кожного учасника загальних зборів (конференції).

У разі проведення конференції під час реєстрації кожний її учасник подає також оригінал чи засвідчену нотаріально або органом місцевого самоврядування копію протоколу загальних зборів, на яких прийнято рішення про уповноваження його представляти на конференції інтереси відповідної територіальної мікрогромади.

2. Загальні збори є правомочними за умови, якщо в їх роботі бере участь більше половини членів територіальної громади чи мікрогромади, а у разі проведення конференції, – якщо на них було присутніми більше половини обраних представників.

3. Відсутність представника уповноваженого органу не може бути підставою для відміни чи перенесення дати проведення загальних зборів (конференції).

4. Відкриває загальні збори (конференцію) ініціатор їх скликання або уповноважена ним особа.

5. Для ведення загальних зборів (конференції) із числа їх учасників з правом вирішального голосу обирається головуючий і секретар зборів. За рішенням загальних зборів (конференції) її учасники можуть обрати робочу президію загальних зборів (конференції).

6. З метою підрахунку голосів учасники загальних зборів (конференції) обирають із свого складу лічильну комісію у кількості не менше трьох осіб. Не можуть бути членами лічильної комісії сільський, селищний, міський голова, голова районної у місті (у разі її створення) ради, а також головуючий та секретар або члени президії загальних зборів (конференції).

7. Загальні збори (конференції) затверджують порядок денний та регла-

мент своєї роботи. Порядок денний має обов'язково передбачати доповіді ініціатора скликання загальних зборів (конференції) або уповноваженої ініціатором їх скликання особи, а у разі потреби, – також виступ представника органу місцевого самоврядування, у компетенцію якого входить розв'язання питання, що розглядається на загальних зборах (конференції). Не допускається розгляд та прийняття на загальних зборах (конференції) рішень з питань, не внесених до порядку денного.

8. Головуючий на основі затверженого регламенту загальних зборів (конференції):

оголошує питання, які вносяться на розгляд загальних зборів (конференції); веде загальні збори (конференцію) та підтримує на них належну дисципліну і порядок;

надає слово для виступів та оголошує підсумки голосування на підставі даних лічильної комісії;

виконує інші функції з проведення загальних зборів (конференції).

Якщо головуючий на загальних зборах (конференції) зловживає своїм правом головуючого, загальні збори (конференції) можуть висловити йому недовіру та обрати нового головуючого загальних зборів (конференції).

9. Учасники загальних зборів (конференції) повинні дотримуватися регламенту та норм етичної поведінки, не допускати вигуків, образ та інших дій, що заважають обговоренню винесених на розгляд питань. У разі порушення цих вимог учасником загальних зборів (конференції), головуючий може зробити йому попередження. У разі, якщо порушник продовжуватиме порушувати порядок, головуючий загальних зборів (конференції) може звернутися до порушника із вимогою залишити загальні збори (конференцію). При невиконанні порушником цієї вимоги до нього можуть бути застосовані примусові заходи як до порушника громадського порядку відповідно до чинного законодавства.

Головуючий на загальних зборах може переривати виступаючого лише якщо його виступ не стосується теми загальних зборів (конференції) або порушує їх регламент.

10. Обов'язки з охорони громадського порядку на загальних зборах (конференції) покладаються на співробітників міліції або на представників громадських формувань з охорони громадського порядку та Державного кордону України.

Стаття 14. Рішення загальних зборів (конференції)

1. З розглянутих питань загальні збори (конференції) приймають рішення.

2. Рішення загальних зборів (конференції) приймається більшістю голосів учасників з правом вирішального голосу шляхом відкритого або таємного голосування. Спосіб голосування визначається регламентом та учасниками загальних зборів (конференції).

3. Рішення загальних зборів (конференції) не потребують додатково-

го затвердження з боку органів місцевого самоврядування чи їхніх посадових осіб.

Стаття 15. Протокол загальних зборів (конференції)

1. Результати проведення загальних зборів (конференції) оформляються протоколом, який веде секретар загальних зборів (конференції). Протокол має містити дані про ініціаторів їх скликання, дату і місце проведення загальних зборів (конференції), кількість учасників, у тому числі з правом вирішального голосу, затверджений порядок денний, стислий опис перебігу загальних зборів (конференції), результати розгляду питань, внесених до порядку денного, результати голосування по кожному питанню тощо. Оформлений протокол загальних зборів (конференції) не пізніше трьох днів після їх проведення підписують головуючий і секретар загальних зборів (конференції).

2. Протокол загальних зборів (конференції) оформляється у двох оригінальних примірниках. Перший примірник протоколу загальних зборів (конференції) передається до відповідної сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради, другий залишається в ініціатора їх проведення.

До першого примірника протоколу загальних зборів (конференції) додається оригінал списку учасників загальних зборів (конференції), які брали в них участь, складений відповідно до вимог пункту 1 статті 13, а у разі проведення конференції до нього також додаються оригінали чи засвідчені нотаріально або органом місцевого самоврядування копії протоколів загальних зборів, на яких розглядалося питання про уповноваження учасників конференції представляти інтереси територіальної мікрогромади. До другого примірника протоколу додаються копії вказаних документів, засвідчені уповноваженим органом.

3. У п'ятиденний термін після надходження протоколу загальних зборів (конференції) до сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради, уповноважений орган має довести результати загальних зборів (конференції) до відома членів територіальної громади чи відповідної мікрогромади, зокрема, через офіційний веб-сайт, а також засоби масової інформації, засновниками яких є сільська, селищна, міська, районна у місті (у разі її створення) рада.

Розділ IV РЕАЛІЗАЦІЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ (КОНФЕРЕНЦІЙ)

Стаття 16. Реалізація рішень загальних зборів (конференції)

1. Рішення загальних зборів (конференції), які стосуються органів місцевого самоврядування чи їхніх посадових осіб, підлягають обов'язковому розгляду по суті у місячний термін після отримання протоколу загальних зборів

Продолжение на странице 12

ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ (КОНФЕРЕНЦІЇ) ЧЛЕНІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ ЗА МІСЦЕМ ПРОЖИВАННЯ» (проект)

Начало на страницах 7-11

(конференції) на відкритому засіданні відповідного органу місцевого самоврядування. Ініціатор проведення загальних зборів (конференції) має бути поінформований про дату, час та місце розгляду рішень загальних зборів (конференції) щонайменше за три календарних дні до дати розгляду. Представнику ініціатора має бути надана можливість виступу для донесення до відома органу місцевого самоврядування чи його посадових осіб причин та суті ухвалених на загальних зборах (конференції) рішень.

По результатах розгляду рішень загальних зборів (конференції) органи місцевого самоврядування чи їхні посадові особи мають ухвалити в межах своїх повноважень акт, в якому має бути надано вмотивоване пояснення відповідного органу місцевого самоврядування чи посадової особи із обґрунтування причини часткового врахування чи неврахування рішення загальних зборів (конференції).

Акт органу місцевого самоврядування чи його посадової особи, ухвалений по результатах розгляду рішень загальних зборів (конференції), має бути в тижневий термін після його ухвалення направлений ініціатору проведення загальних зборів (конференції).

Інформація про стан врахування рішення загальних зборів (конференції) має бути розміщена уповноваженим органом на офіційному веб-сайті, а також у засобах масової інформації, засновником яких є сільська, селищна, міська, районна у місті (у разі її створення) рада.

2. Контроль за врахуванням рішень загальних зборів (конференції) органами місцевого самоврядування та їхніми посадовими особами покладається на сільського, селищного, міського голову, голову районної у місті (у разі її створення) ради, виконавчий комітет відповідної місцевої ради, а також ініціаторів скликання загальних зборів (конференції).

3. Неврахування рішення загальних зборів (конференції) органом місцевого самоврядування чи його посадовими особами може бути оскаржено ініціатором скликання загальних зборів (конференції) або окремими учасниками загальних зборів (конференції) у

судовому порядку.

4. Рішення загальних зборів (конференції), прийняті в межах чинного законодавства, є обов'язковими для виконання органами самоорганізації населення, а також усіма членами територіальної громади або мікрогромади, на території якої проводилися загальні збори (конференції).

5. Орган самоорганізації населення має інформувати про стан виконання рішень загальних зборів (конференції) ініціаторів їх скликання, а також членів територіальної мікрогромади.

Стаття 17. Оскарження рішень загальних зборів (конференції)

1. Рішення загальних зборів (конференції) може бути оскаржено у встановленому законом порядку членами територіальної громади або мікрогромади, органами місцевого самоврядування, їхніми посадовими особами, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форми власності, об'єднаннями громадян та органами самоорганізації населення.

2. Рішення загальних зборів (конференції), які не відповідають чинному законодавству або прийняті з питань, що не віднесені до їх повноважень, зупиняються відповідною сільською, селищною, міською, районною у місті (у разі її створення) радою з одночасним зверненням до суду про касування такого рішення.

Стаття 18. Відповідальність за порушення законодавства про загальні збори (конференції)

1. Несвоєчасний розгляд сільською, селищною, міською, районною у місті (у разі її створення) радою рішень загальних зборів (конференції) може бути підставою для дострокового припинення її повноважень.

2. Посадові особи органів місцевого самоврядування, які своїми діями чи бездіяльністю порушують законодавство про загальні збори (конференції), несуть відповідальність згідно з законом.

3. Невиконання рішення загальних зборів (конференції) органом самоорганізації населення може бути підставою для дострокового припинення його

повноважень.

Розділ V ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

2. Внести зміни до статті 8 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170), виклавши її в такій редакції:

"Стаття 8. Загальні збори членів територіальної громади

1. Загальні збори членів територіальної громади за місцем проживання є формою їх безпосередньої участі у вирішенні питань місцевого значення.

2. Рішення загальних зборів членів територіальної громади підлягають обов'язковому розгляду органами місцевого самоврядування.

3. Порядок проведення загальних зборів членів територіальної громади за місцем проживання визначається законом та статутом територіальної громади."

3. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців після набрання чинності цим Законом:

1) підготувати та внести до Верховної Ради України пропозиції щодо приведення інших законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

2) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

4. Сільським, селищним, міським, районним у місті (у разі її створення) радам та їх виконавчим органам протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) забезпечити прийняття відповідно до своєї компетенції нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону.

5. Визнати такою, що втрачає чинність з дня набрання чинності цим Законом Постанову Верховної Ради України від 17 грудня 1993 року №3748-XII "Про затвердження Положення про загальні збори громадян за місцем проживання в Україні" (Відомості Верховної Ради УРСР, 1994 р., № 6, ст. 30).

Голова Верховної Ради України

СОСЕДСКИЙ ВЕСТНИК.

Учредитель и издатель газеты: Одесская городская общественная организация «Лицом к лицу». Регистрационное свидетельство: № 1133-14-Р, серия ОД от 01.06.2006 г.

Издание газеты стало возможным благодаря частичной поддержке в рамках общей инициативы Pact Inc., Международного фонда «Возрождение» и Фонда Восточная Европа.

Главный редактор: Алексей Орловский.

Редакционный совет: В. И. Брудный – заместитель директора Одесского общественного института социальных технологий; Н. И. Зайцева – председатель органа самоорганизации микрорайона «Черемушки»; А. С. Крупник – доцент Одесского регионального института Национальной академии государственного управления при Президенте Украины; Т. А. Овчаренко – член президиума Одесского городского совета ветеранов; А. С. Трепалюк – старший проектный менеджер Одесской городской общественной организации «Лицом к лицу».

Мнение редакции может не совпадать с мнением автора публикации. Ответственность за достоверность фактов и их оценку, изложенных в публикации, несет автор. При перепечатке ссылка на газету «Соседский вестник» обязательна.

Адрес редакции:

65014, г. Одесса,
ул. Маразлиевская, 38.

Телефон: (048) 738-68-30.

E-mail: facetoface@gt.com.ua.

Веб-сайт: <http://samoorg.com.ua>.

Отпечатано в

ЧП «Євродрук»,

г. Одесса, ул. М. Арнаутская, 9.

Тираж: 10 000 экз.

Заказ № 183 от 26.10.2010 г.

Распространяется

бесплатно